

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V., DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor van DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.

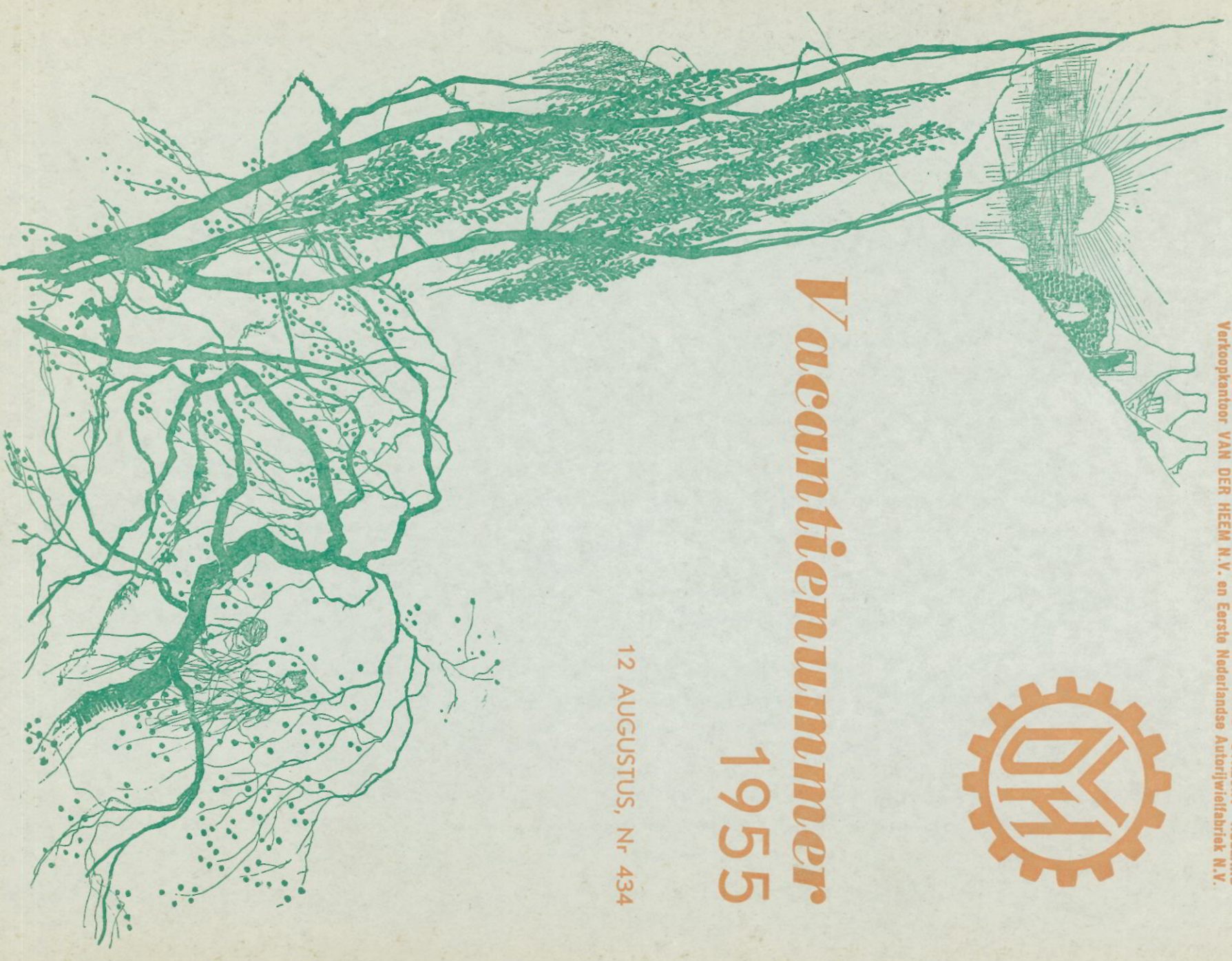
Vacantienummer 1955

12 AUGUSTUS, Nr. 434

Goed Gezelschap voor Uw Vacantie!

HET EERSTVOLGEND NUMMER VAN „HET VDH-tje” VERSCHIJNT OP ZATERDAG, 3 SEPTEMBER 1955.

HOE EEN VROUW

DE 1955 ZIET...

Ja, ze gaan er ook heen, de vrouwen van Nederland — anderen en jongeren — om deze manifestatie van Nederlands Energie te aanschouwen. Ze gaan er waarschijnlijk anders, met minder concrete verwachtingen heen, staan minder kritisch in een bepaald opzicht, maar zijn misschien nog wel meer geïmponeerd.

Wij vrouwen realiseren ons althans minder wat er wel allemaal in ons kleine landje gebeurt. Leven meer bij de dingen van alle dag. Lezen wel in de krant van een schip dat klaar komt, een fabriek die een nieuw product gaat maken (en als het dan iets huishoudelijks of gezelligs is, lopen we iets warmer), maar daar blijft het vaak bij.

Op de E 55 worden wij er met de haren bijgesleept.

We staan bij een onderstel van een treinwagen. Over een enorme schroef zit een doorschijnende plastic dop, zodat we kunnen zien hoe ingewikkeld het er daar binnen wel uitziet en we beseffen dan hoe belangrijk het is dat zo'n treinstel goed in elkaar zit.

Iemand van de PTT vertelt ons, dat telex-berichten via de radio in zeer korte tijd over de hele wereld gaan — veel sneller dan het snelste telegram.

We gaan begrijpen wat er nodig is om water tot drinkwater te zuiveren als we al die bakken met vies water naast elkaar zien en de laatste bak met water zo helder is als glas.

We zien een enorme schroef van een zeeschip en staan vol verbazing in het wonderland der chemie waar men vla glazen bollen en buisjes o.a. zeep fabriceert.

Bijzonder instructief zijn de demonstraties voor vak-opleiding.

In het paviljoen „Rotterdam Havenstad“ staat een fraai model van de communice-apparatuur voor de Nieuwe Waterweg (van Hoek van Holland naar Rotterdam, ook tijdens de zwaarste mist!) opgesteld. De loods wijst op onze portofolio, welke door hem mee aan boord wordt genomen.

door
mei. A.
Groeneweg

Een complete bedrijfsschool is er aan de gang. De jongens staan achter de fraise- en schaaftanken, a.s. timmerlieden zijn aan het werk, a.s. gasfitters worden opgeleid. Met prachtige koporen klinnagels wordt een kleine schuit op een miniatuur-scheepswerf in elkaar getimmerd. Plankje voor plankje, dakpans-gewijs, en dan een stevige dwarsbalk ertegen. Een enorme afdeling van de hoogovens is er.

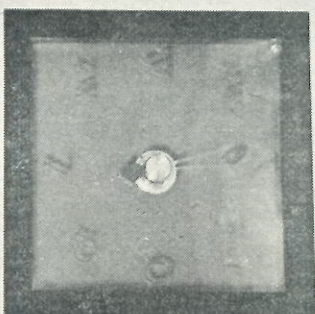
Een nachtig tandwiel bij de Heema. En we zien de drukke bedoening bij een televisie-opname. Een heleboel apparatuur, felle lichten, mooie (ook licht gespoten) televisie-kasten en een heel mooie juffrouw die over het toneel loopt.

Natuurlijk hebben we allerlei specifieke „vrouwen-afdelingen“ bezocht. We zagen magnettes van nieuw gebouwde woonwijken.

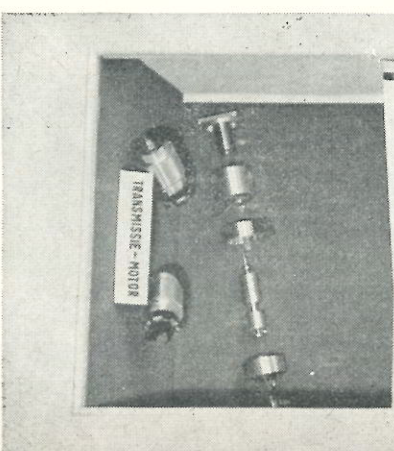

VAN DER HEEM N.V.

WINDRICHTING

VOORBEELD VAN
ELECTRISCHE
OVERBRENGING
MET TRANSMISSIE-
MOTOR (SYNCHRO)

Utrecht's trots! De precisie-apparatuur is hier toegepast voor een windwijzer. Een opengewerkt model van de transmissiemotor toont de fijnheid van de apparatuur.

Iele steden waren er gepland met groen-stroken, kinderspeelplaatsen en parkjes ertussen.

En hoe overtuigd we ook zijn dat er zo snel en zo veel mogelijk gebouwd moet worden, toch beseffen we, dat een goede planning uitermate belangrijk is, omdat anders het gevaar groot is, dat onze steden en dorpen woon-parknuzen worden, waar helemaal niets meer van de natuur te bespeuren valt.

We zagen voorbeelden van goede en gezellige woninginrichtingen. Praktische keukens met opberg- en afwasrekken van metaal met plastic bekled, rubber afwastelijes en emmers, verstelbare keukentafel en -stoel, een verstelbare strijplank.

KUNST, EEN BESCHOUWING OVER DE SCHILDERKUNST VAN VROEGER EN NU

WANNEER WIJ EEN OUD EGYPTISCH RELIEF beschouwen, dan waarderen wij dat anders dan b.v. een schilderij van Rembrandt en Rembrandt's werken bekijken we weer met andere ogen dan werken van de Duitser Franz Marc, om van Picasso maar niet te spreken.

Het Egyptische werk kunnen we mooi vinden of lelijk, het kan ons ook koud laten, omdat het in zekere zin nog primitief is.

Vaak zijn die oude reliëfs niet eens het werk van één man, want wat ons aan Egyptisch oeuvre is nagelaten, is afkomstig uit de farao-graven. Deze graven werden in opdracht van de farao vervaardigd en ieder manlijk bevolkingslid was gedurende de tijd, dat de arbeid op het land stil lag, verplicht aan farao's graf te werken. Men zou het met een modern woord arbeids-dienst kunnen noemen, maar het was geen slavenwerk, zoals men het wel voorstelt, de Egyptenaar vond het een eer aan het graf van zijn farao, die ongeveer gelijk stond met een Godheid, te mogen werken.

Zo zal de één vol bewondering kijken naar de grotschilderingen in het oude Spanje (en Zuid Frankrijk), b.v. de grot van Altamira; hij zal zich verbazen over de nauwkeurigheid, waarmee een dier werd weergegeven, wanneer hij bedenkt, dat men toen alleen steen als gereedschap had om in steen te beitsen.

Velen echter zullen er misschien nauwelijks bij stilstaan welk een moeite en inspanning het die mensen uit de prehistorie (tijd van de ongeschreven geschiedenis) kostte om een dier zo natuurgetrouw mogelijk weer te geven. Ze vinden het vanzelfsprekend, wanneer „het“ lijkt op dat wat „het“ voor moet stellen en denken daarbij misschien niet aan de toen nog totaal onbekende leer der anatomie, die nu een eerste vereiste is voor een goede schildering van mens en dier.

Wanneer we de tijden nagaan, welke verstreken zijn sinds die grotschilderingen en dan speciaal letten op de ontwikkeling van schilderen en beeldhouwkunst, dan kunnen we ons zeer zeker verbazen.

De Grieken waren verder dan de Egyptenaren en Babyloniers, de Romeinen met de Hellenen (= Grieken) als leermeesters, brachten het nog weer verder in hun kunst-uitingen.

Met de val van het West Romeinse Rijk (476 n. Chr.) komt er een tijdelijke inzinking van de bloeiperiode van de Kunsten. Alleen in Byzantium (= Constantinopel) blijft de Klassieke Kunst voortleven, al wordt die niet verder ontwikkeld, slechts geconserveerd.

De volken, die dan het toenmalige Europa gingen beheersen, stonden op een veel lagere beschavingstrap. Wel hadden ze veel van de Romeinen geleerd

door

mei. U. M. van Tilburg
(Van der Heem N.V. - Utrecht)

alles om die gebreken te verhelpen. En niet alleen voor zichzelf, ook voor anderen deed hij het duidelijk worden, dat het nodig was een zekere opleiding te volgen in de kloosterscholen, wilde men geen slecht figuur slaan in de wereld.

En dan komt vanzelf ook weer de belangstelling voor de Kunst naar voren, maar de grote opleving kwam toch pas in de 15e eeuw. Men kijkt terug naar Athene en Rome:

Vanaf die tijd wordt het steeds beter voor de wereld der schone kunsten. Natuurlijk zijn er in de

Renaissance.

a. De blinde harp-speler, fragment uit de grafkelder van Pataen-heb, pl.m. 1375 v. Chr.

Achter hem een fluitspeler.

„De harpenuur steekt in schoonheid verre boven de anderen uit. Het vervallen getuit, de dode ogen, de desolide houding; het is de blinde zoals wij hem alleen uit het dagelijks leven kennen“.

(Uit: Gids v.h. Rijksmuseum van Oudheden te Leiden).

en overgenomen, maar ze beperkten zich aanvankelijk tot hun levensonderhoud en tot ruzie maken onder elkaar. Wetenschap en Kunst komen op het tweede plan, zo zij niet geheel verbanen werden.

Maar tijdens de regering van Karel de Grote, omstreeks 800 na Chr. worden de schone Kunsten weer tot de samenleving „toegelaten“. Karel voelde zich tegenover de Paus een „baarbaar“, hij kon noch lezen noch schrijven en deed

loop der tijden ook weer perioden van „verval“ geweest, maar er valt nu in die ontwikkeling van de Kunst een zekere lijn te onderscheiden.

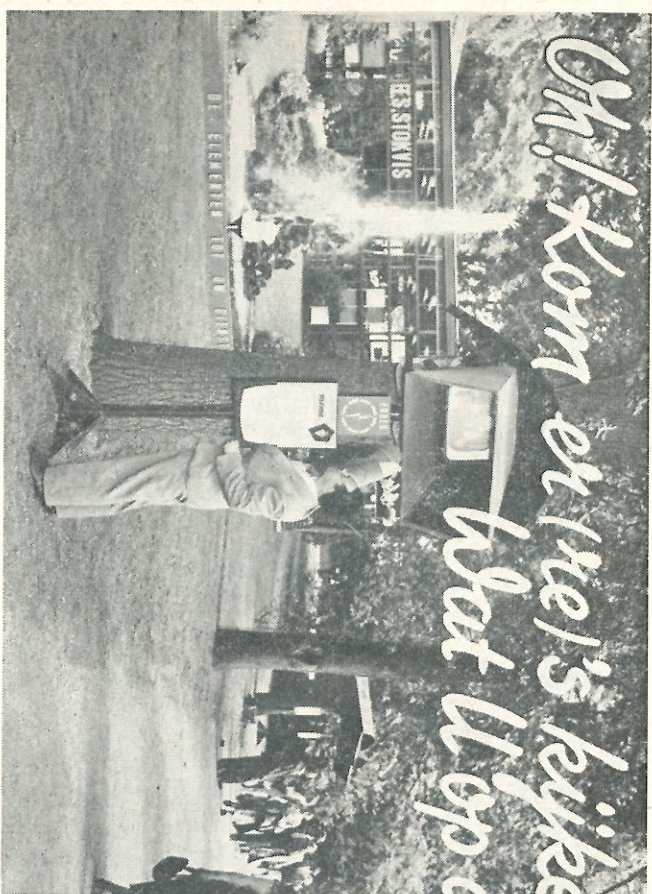
Van mannen als Michel Angelo, de grote Italiaan; Pieter Breughel (de oude); Albrecht Dürer (portretten van vorsten); Jan Steen, Rembrandt van Rhijn en Rubens hebben wij allen wellicht gehoord en iets van hun werken gezien.

Wordt vervolgd op pag. 10

VACANTIE - prijsvraag

Voor verklaring zie pag. 11

Oh! Kom er mee's kijken, ★★★★★ wat U op d' E 55 vindt!

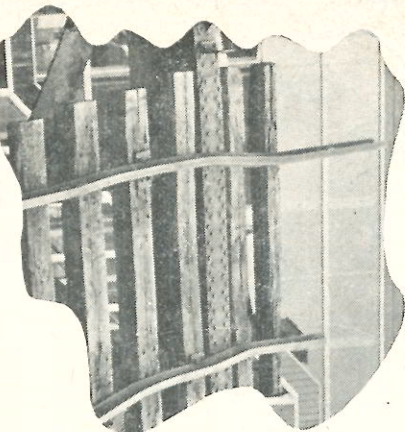
VAN DER HEEM N.V. OP DE E 55: denkt U vooral niet, dat wij daar met een soort jaarbeursstand zijn verschenen. Dat is immers ook niet de bedoeling van de E 55, de nationale manifestatie van hetgeen Nederland in tien jaren na de oorlog tot stand wist te brengen.

Zonder al te onbescheiden te zijn, of belet: met gepaste trots, hebben wij geconstateerd, dat bij deze manifestatie Van der Heem N.V. een geslaagde acte de presence geeft.

Met andere woorden, hoe beschieden het beeld van onze bijdrage op de E 55 in het enorme totaal ook zijn moge, als representatie van onze verschillende producten zult U Van der Heem overal kunnen vinden.

Is het ook ten slotte niet zo, dat in de tien jaren na de oorlog onze N.V. indrukwekkend is gegroeid? Wijzelf zien dat misschien niet zo direct, evenmin als ouders dagelijks waarnemen dat hun kind toch groter wordt; maar bezoekers nemen deze groei wel degelijk waar en... steken hun bewondering niet onder stoelen of banken.

Een bewondering, die ook U geldt: U als Van der Heem en U als Nederlander. Daarom moet U gaan doen wat een arbeider onlangs over de E 55 schreef:

Een tonnen wegend stuk van de in de oorlog vernielde Moerdijkbrug is een-eens opgesteld.

★ VAN DER HEEM N.V. GEEFT - VERSPREID - ACTE DE PRESENCE

„ze zijn bang voor hun centen”, want het zijn ten slotte altijd de grote figuren, die kans zien in beroerde tijden tezamen en ieder voor zich, de mensen daar doheen te helpen. Een voorbeeld daarvan zijn b.v. de crisisjaren rond 1933 in de scheepsbouwwereld, toen de concurrentiestrijd werd opgegeven om tezamen het hoofd te bieden aan de moeilijkheden.

De heer L. W. van der Heem zei onlangs tijdens de bijeenkomst van de Belgische handelaars in onze fabriek: „Het is mogelijk te concurreren door de prijzen lager te maken dan die van de concurrentie. Maar een veel machtiger argument om klanten te winnen en te houden is: kwaliteit. Daarop heeft Van der Heem N.V. het van de oprichting af gehouden: op kwaliteit!”

Dat moet óók de reden zijn van het slagen van de E 55 en de reden van de goede naam en faam, welke de Nederlandse producten in de laatste tien jaren — wederom — hebben verworven.

Kwaliteit moet de koers zijn, waarop wij in de komende jaren zullen (moeten) varen!

Op de scheepswerf van de E 55 worden uitstulpend Van der Heem's hand-boormachines gebruikt.

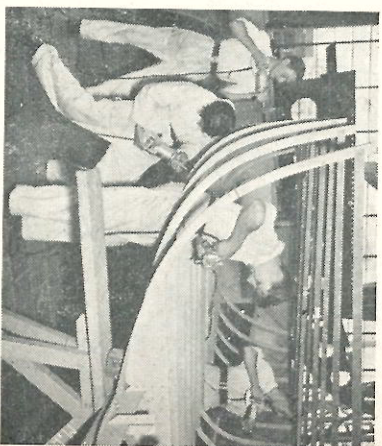

FOTO GEHEEL BOVEN:

OVERAL zult U op de E 55 onze producten kunnen zien: o.m. staan, over het gehele terrein verspreid, honderden Erres-televisie-ontvangers opgesteld. Van 13 tot 18 uur wordt elke half uur een goed verzorgd programma uitgezonden. De heer Weijman (TV-laboratorium) heeft de taak steeds voor goede weergave zorg te dragen. Werkstudenten staan hem hierin bij. Op het TV-scherm: Wim Kan.

***** Vacantie! en hoe Utrechtenaren daarover denken!

VAN DE OPRICHTING IN 1926 af, werd bij v. d. Heem vastgesteld, dat iedere werknemer recht had op een week vakantie per jaar. Velen wisten in die tijd niet hoe zij deze dagen moesten besteden. Er waren toen nog echt mensen bij, die bij zichzelf dachten: „hoe komen we die dagen door?”

De gewone man kende geen vakantie. De eerste dagen ging het wel met het één en ander in huis te doen, wat langer uit te slapen, maar dan spoedig verlangde men uit verveling terug naar het dagelijks arbeidsterrein.

De laatste jaren is echter heel wat veranderd. De vakantie wordt nu niet meer als een luxe gezien, die alleen maar weggelegd is voor de „beter gesitueer-

den”, maar als een noodzaak voor een ieder die hard moet werken in deze jachtige enerverende tijd.

Tegenwoordig treft men in iedere stad reisbureaux aan, die ons de meest verschillende mogelijkheden aanbieden voor vakantie in binnen- en buitenland. Ook VDH-ers trekken er dit jaar op uit binnen of buiten de grenzen.

Nu is de vraag die ons bezig houdt: Hoe denkt men algemeen over vakantie in binnen-..... of buitenland.

Wij hebben enkele mensen in bedrijf Utrecht bereid gevonden zich voor deze vraag: „Vakantie in binnen-..... of buitenland” te laten interviewen.

J. J.

DE HEER S. W. J. DRIVER van de afdeling draaierij beantwoordde de vraag: „Vakantie in binnen- of buitenland” als volgt:

ken en gewoonten te leren kennen en tevens wat heel belangrijk is, de taal, de uitspraak goed te leren. Zij is van mening, nu kan ik het nog doen, later misschien niet meer. Dit jaar gaat zij naar Oostenrijk. Tyrol en misschien nog even naar Noord-Italië. Reeds eerder is ze in België, Duitsland en Engeland geweest. Nederland vindt ze op vele plaatsen mooi, maar het buitenland trekt mij nu eenmaal meer, zo zegt zij. Het bloed kringt waar het niet gaan kan.

DE HEER H. SCHILTE, afdeling Planbureau, heeft de volgende mening over vakantie.

Het essentieële van het „op vakantie

gaan” bestaat m.i. in het uitstapen uit het dagelijks sleutelen en het binnenstappen in het nieuwe, vrije vakantieleven.

De voornameste ontspanning is ANDERS te doen dan normaal. Iedereen moet dit doen op zijn eigen manier, volgens zijn eigen inzichten en in overeenstemming met zijn portemonnee. Voor de een is dat vissen, voor een ander wandelen of zwemmen en voor een derde is het bestisl geen vakantie als hij niet naar het buitenland kan. Inderdaad heeft het buitenland dit voor, dat je andere landen en volkeren leert kennen en bovendien ben je in het buitenland meer echt „uit” en los van de hele boel! Best, maar dan pas de grens over als je het eigen land van alle kanten bekeken hebt.

FIETJE v. AALTEN, afd. Montage, trekt het buitenland ook wel. Een paar jaar geleden bezocht ze België, Latam-burg en zelfs Engeland en dat is haar goed bevallen. Haar plannen voor dit jaar zijn op losse schroeven komen te staan, omdat zij een bromfietst dit jaar boven een buitenlandse reis preferert. Zij gaat samen met haar zus naar Schorrt, van waaruit zij trips maakt. Daarmee is zij wel tevreden deze keer.

DE HEER H. BOUWMEESTER, afd. Kemplace zou wel eens graag een bezoek aan het buitenland willen brengen, maar dat moet volgens hem niet ten koste gaan van alle mogelijke comfort. Ook voor vrouw en kinderen moet het werkelijk vakantie zijn. Daarom gaat hij, evenals vorig jaar, naar het Franse kamp te Bussen waar hij een huisje heeft gehuurd. Ik kan daar de hele dag sloeien en ruoeten met m'n kinderen in de vrije natuur, los van alle dagelijkse sleur.

VAN VAN GOGH TOT PICASSO

Vervolg van pag. 3

Dan niet te vergeten de grote Franse meester op het gebied van de sculptuur: Rodin. Rodin, wiens werk zo natuurgetroov is, dat men niet wilde aannemen dat hij het enkel en alleen met steen en gereedschap, met de hand gecreëerd had.

En dan de jongere wereldsgeschiedenis met een Van Gogh, Cézanne, Gauguin tot Picasso toe.

Zullen we Picasso niet bewonderen in zijn werk, dan zal dit z'n oorzaak hebben in het niet begripen. Goed beschouwd is het ook eigenlijk wel atwijfend van het normale, wat deze man schept.

Eveneens een modern kunstenaar, van „Die Gruppe der blauen Reiter“, is de Duitser Franz Marc. Die jonge kunstenaar, die zijn leven liet op het West-front bij Verdun in 1916. Ook in zijn werk is hij typisch die nieuwere richting toegedaan, het toont ons al een volkomen beheersing van de stof. Het is vol grillige kleuren, waarin altijd dieren worden weergegeven.

Het kleurengamma der modernen is fel contrasterend. De kleuren worden op fantastische wijze naast elkaar uitgestreken, zó, dat ze voor ons gevoel zelfs „vloeken“. Stel eens dat wij onze kleeding in dergelijke kleurencombinaties helen maken, dan zouden we, als we de eersten waren, door de hele wereld worden belicht smaakteloos te zijn, totat..... iedereen zich zo zou gaan kleden en het als normaal aanvaard wordt.

En zo moet het ook gaan met het begrip van de *moderne* kunst. Niet, dat het ons niet meer zou moeten opvallen, dat iemand wolken als knibsen en hoofden als vogelkooten tekent, dat niet. We moeten wel degelijk het verschil met de werkelijkheid, wat op zichzelf ook al een vaag begrip is, blijven zien; maar we

c. **BLAES PUERDCHEN (het blauwe paardje).**
Kleuren: een blauw-groen paardje op de voorgrond. Een geel-groene bloem daarachter.
Achtergrond: rood-geel-groen-violet.
Schilder: FRANZ MARC (1880-1916).

moeten er bij denken, dat we leven in een wereld waarin de techniek hoogtij viert. Een tijd, waarin slechts weinig meer overschiet voor lyriek en romantiek. Is het dan wonder dat ook de kunst technischer wordt in uitdrukking, strakker van lijn, meer schel tegenover elkaar staande kleuren, i.p.v. het in elkaar overvloeien van die kleuren. Wel is het zo, dat de kunstenaar zich door gaans zoveel mogelijk los wil maken van de wereld. Dat hij de wereld als een noodzakelijk kwaad beschouwt, maar voor zijn gevoel kan hij zich ondanks dat streven toch niet geheel van die wereld vervreemden. Hij ondergaat wel degelijk de invloeden, welke in die wereld werken. Al denkt de kunstenaar misschien zelf van niet.

Contrasten....

Het is nu een wereld van felle contrasten, zowel sociaal, politiek als ook in de Kunst. Laten we bij het beschouwen van moderne kunst - schilderijen, tekeningen, beeldhouwwerk, -gedichten - ook proberen te doorgronden, wat de scheppe ervan bedoeld kan hebben.

Het is nu niet meer zo, dat we direct alles voorgeschiedeld krijgen, zoals het in de natuur is. Neen, er wordt van ons verwacht, dat we *denken* en ons *inspanning* getuosten. Vaak is het dan, als we dat doen, nog niet gemakkelijk die moderne kunstproducten te begrijpen, maar toch zijn we dan al een heel eind op de goede weg.

Laten we niet altijd direct een schilder - beeldhouwer - dichter van deze tijd (niet alle kunstenaars) verordelen,

KUNST

omdat zijn werk voor ons slechts opgebouwd is uit raadsels en anders niet.

Het minste dat we kunnen doen, is dat werk óók te waarderen, in zijn soort. Dan zijn we helemaal niet verplicht het duidelijk mooi te vinden, of om het mooi te vinden omdat een ander het zo vindt, en deze ander toevallig naast ons staat voor datzelfde werk.

Wat is „mooi“ tenslotte? Dat is zo'n abstract begrip, zo persoonlijk, dat we daar maar liever geen ruzie over zullen maken.

Er zijn mensen, die dwepen met Jazz-musiek, ze vinden het mooi. Daartegenover zijn er velen, die alles wat maar naar Jazz zweemt, vertoelen en verordelen. Daarbij tonen ze geen begrip te hebben voor anderen's werk. Evenzo geldt dit voor diegenen, die alleen maar goed over de Jazz willen horen en alle andere muziek verafschuwen.

Precies zo is het gesteld met de waardering van de moderne kunst. En heus niet alleen bij schilders, evenzeer bij dichters, die naar nieuwere klanken zoeken en die menen te vinden in een compositie van (onzin) woorden, die niets betekenen..... voor ons! Maar zij geven die dichters een nieuwe mogelijkheid zich te uiten.

Tenslotte komt iedere kunst, iedere werkelijke kunst voort uit een diep innerlijk beleven, een totaal opgaan in het gekozen onderwerp.

Dit geldt voor alle kunstenaars, zonder uitzondering.

Een andere invloed op de kunst is de tijd. Met de tijden verandert ook de kunst. Daarvoor is zij dynamisch en niet statisch en aan wetten gebonden, zoals bij de Egyptenaren. Laten we daarom trachten om de achtergronden van een kunststijling te doorgronden. Dan zal misschien Picasso ons ook nog wat gaan zeggen (??).

De kinderen, die nu naar school gaan en er later heen zullen gaan, worden van school uit met misse vertrouwd gemaakt. Ze leren zowel de oude als moderne Kunst zien, waarden en genietten. Daarom is het voor de ouders zaak niet onwetend tegenover deze dingen te staan. Dan zullen ze met hun kinderen hierover kunnen praten en van gedachten wisselen.

Utrecht heeft verscheidene musea, vooral het Centraal Museum is rijk voorzien van kunstschatten uit diverse perioden.

Een bezoek daaraan zal ons wijzer maken; en wanneer we er heen gaan met de vaste wil er iets op te steeken, dan ben ik ervan overtuigd, dat we niet ontmoedig, maar geestelijk verrijkt huiswaarts keeren.

Uit dit reeds heeft U kunnen zien, dat óók ik anders tegenover de moderne kunst sta dan tegenover de oudere. Dat zij óók voor mij vade een raadsel is.

Bent U, lezers en lezeressen, het op bepaalde punten niet met mij eens, dan hoop ik, dat U Uw mening eveneens in het VDH-tje zult publiceren.

mej. U. M. VAN TILBURG,
(fabr. Utrecht).

ONDERNEMINGSRAAD MAANWEG

Over roken, veiligheid en andere zaken

DEZE VERGADERING, DIE OP 8 JULI I.L. WERD GEHOUDEN, HEEFT WEDEROM VELE AGENDAPUNTEN IN BEHANDELING GEHAD. UW — IMMER ACTIEVE — CORRESPONDENT NOTEERDE HIERUIT HET VOLGENDE.

1. Roken tijdens werktijd.

Door verschillende leden van de Raad werd een ians gebroken om het roken onder werktijd toe te staan, althans voor die afdelingen, waar zulks mogelijk is.

Na een uitvoerige bespreking van het vraagstuk en het bezien van de mogelijke knaden, werd de afdeling „Arbeid verzoekt een onderzoek bij andere bedrijven in te stellen. Het rookverbod blijft voorshands gehandhaafd.

2. Veiligheidscommissie.

Om de werkzaamheden van de Veiligheidscommissie behoorlijk te omschrijven, werd een concept-reglement in de vergadering besproken. Bestolen werd enkele reglementsaanklagen, waarover geen overeenstemming werd bereikt, opnieuw onderling te bespreken.

3. Rijwielstalling.

In de vergadering werd aangevraagd op een betere huisvesting van rijwielen, bromfietsen en motorfietsen.

De Directie zal zich hieromtrent beraaden.

4. Toeslagpercentages wachttijden - tijdelijk indirect werk - indirect werk.

De Raad was van mening, dat de verschillen tussen de bestaande toeslagpercentages in verband met plaats gehad hebbende veranderingen, om herziening vragen.

Ondernemingsraad Maanweg.

De consequenties van de pagina's 6 en 7 Mooie vacante prijsvraag

Prettige vacantiel! Mooi weer, veel rust (voor één heel jaar!) en veel geld wensst de Redactie U graag en van harte toe.

Er kunnen zich in Uw vacante momenten voordoen, waarop U zult zeggen: Gut, wat zal ik NU eens gaan doen?

Daarom heeft Ben, technisch tekenaar Telco, zomede snelleknaar, toneelspeler en met het minst: filmmaker (bedrijfsfilm) een tekening gemaakt om naar te kijken. Helaas, hij heeft, denken wij, moeilijkheden; misschien wel thuis, want in één week van 's avonds werken aan deze vacanteplaat heeft hij toch wel kans gezien ontstellend veel fouten te maken. De kunst moet beaald worden en wij zaten dus met de tekening en Ben met de centen. Toch drukten wij zijn schepping in dit nummer af: vertelt U ons eens,

hoeveel fouten

JUNIOR OVER DE E 55

Reeds bij de eerste stappen, die op het terrein van de E55 worden gezet, wordt men op zeer bijzondere wijze geconfronteerd met onze hedendaagse tijd. Deze grootse en grootste expositie, die wij in ons nog jonge leven hebben bewonderd, begint met de Tijd. De tijd, die wij klamptijdelijk allen telort komen, de tijd, waarvan wij soms dreigen ten onder te gaan.

De gehele expositie getuigt hiervan: de sprongen des tijds worden steeds kleiner in het overzicht, nl. van prehistorie naar historie, van historie naar heden en van heden naar toekomst.

En hoe die toekomst zal zijn, wat zij kan inhouden, dat toont de E55, een grote manifestatie van energie in een der meest dynamische steden van ons land.

De E55 is een gigantische verzameling van voortbrengselen der huidige Nederlandse industrie geworden, bij het aanschouwen waarvan wij best een beetje trots mogen zijn. Doch dit gevoel van trots berygt ook iets van angst in zich. Datzelfde angst, die de auteur Max Dendermonde in zijn boek „De wereld gaat aan vijf ten onder“ beschrijft. Dat onze wereld en ook dus Nederland schijnbaar aan vijf ten onder gaat, deelt ook de E55 mede en wel op de stand van de Emigratie. Want overwerkt men zich niet in die gebieden, welke overbevolkt zijn? zo wordt gevraagd. Dat ons land overbevolkt is, wordt duidelijk bewezen door het feit, dat er in ons land gemiddeld 324 mensen op één km² wonen. Daarnaast staat nog, dat onze bevolking jaarlijks met meer dan 100.000 zielen toeneemt. De Emigratie-expositie geeft daarom voorlichting over zes gebieden, die meer armoede en meer mogelijkheden bieden aan hen die willen bouwen aan een nieuw bestaan en die met hun energie willen bijdragen aan de ontwikkeling van het land, dat misschien hun nieuwe vaderland zal zijn.

Dese en veel meer indrukken, welke de E55 meegeeft, zullen lang blijven, zoals b.v. hetgeen over opleidingen is te zien. Op „De brug der kennis“ bv. is te zien, welke een bevoorrechte waardige vlucht het onderwijs, de opleiding voor het leven in de praktijk heeft genomen in de laatste vijftig jaren en meer in het bijzonder nog in de na-oorlogse jaren.

Dese grootse gebeurtenis is samengevat in de korte, doch zeer doortreffende naam „E55“. De E55 is als het ware het Nederlandse diploma voor het werk, dat verzet is om ons land uit alle ellende van het oorlogsgeweld te doen herrijzen.

J. A.

Redactie „het VDH-tje“

te veel conferenties....

Er zijn twee manieren om een pro-bleem te behandelen. De eerste bestaat uit onderzoeken; de tweede uit beredenen. Om een voorbeeld te geven: een artikel is in de loop van enige tijd bedorven. Zou dat nu komen door invloed van vocht uit de lucht? Dan kan bederf worden voorkomen door het vochtlicht te verpakken. Of komt het door het vochtgehalte, dat het artikel zelf bevat? Dan moet de samenstelling worden gewijzigd.

Als verstandig mens zou men zeggen: „Laten wij dat onderzoeken. Hier is zuik

JEUGDNATUURWACHTER

(J.A.—) Het schrijven van een blad voor de jeugd van 10 tot 16 jaar, met een zodanige inhoud die de kinderen toch interesseert, is een moeilijke opgave. De redacteurs van de „Jeugdnatuurwacht" zijn hierin volkomen geslaagd.

„De Jeugdnatuurwacht", die opmaak-technisch goed verzorgd is, verdient zeer zeker een waardige plaats in de rijen der jeugtdriftschriften.

Het leerzame en interessente karakter, dat men er aan gegeven heeft, maakt het geheel tot een waardig blad.

Artikelen als „Langs de vloedlijn", en „Waarom zingt de vogel?", geven hiervan wel een zeer duidelijke weerspiegeling.

Ik kan U een kennismaking aanbevelen, opdat U' kinderen iedere maand weer opnieuw deze nuttige vertrouwing (want dat wordt hij zeker) in de bus kunnen vinden. Heus, het is de moeite waard, en.... van vormend belang voor de jeugd.

een artikel en hier is een glas water, laten wij nu proberen of dat water van buiten een nadelig invloed heeft".

Maar onder zogenaamde filosofen is het eeuwen lang gebruikelijk geweest over vraagstukken te redeneren in plaats van onderzoeken in te stellen en proeven te nemen. Ieder gaf zijn mening en haalde aan wat Aristoteles daarover gezegd had en welke opvatting Jan Janszoon Jansen was toegedaan en zij etaleerden veel kennis en geleerdheid voor elkander. Zij bestreden elkanders meningen met argumenten uit hun voorraad kennis en in deze disputeer-kunst brachten zij het zeer ver. Maar dat daarmee veel klaarheid in de problemen gebracht werd, kan men niet zeggen!

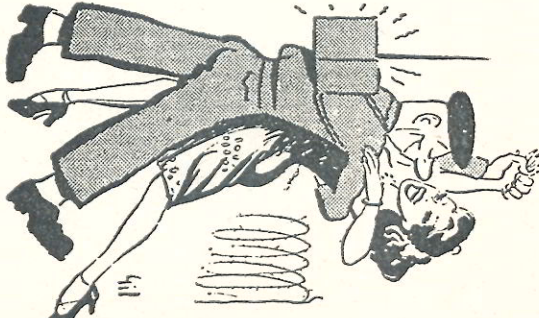
Er worden vele zaken-conferenties gehouden die in hun aard niet verschillen van deze redeneer-methode.

(uit „Succes").

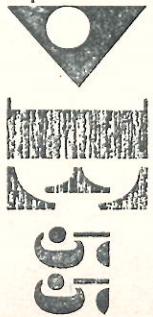
E 55 is indrukwekkende manifestatie van ons aller inspanning

IN HET ELECTRICITEITSPAVILJOEN krijgt men een volledig beeld van de electriciteits-situatie in Nederland. De KEMA te Arnhem heeft in deze inspanning een groot aandeel. De kern-reactie — het actuele begrip van onze dagen — is natuurlijk niet vergeten.

In aansluiting aan dit paviljoen brengen de Nederlandse Spoorwegen de electriciteits-afdeling van ons spoorwaggen in beeld.

(n Van der Heem product)

Daarbij blijft het trouwens niet: de spoorwegen komen met een groot paviljoen en met buitenzendingen, waar zij hun modernste materieel tonen, het seinwezen, goederenvervoer, restauratierijtuigen etc.

Tevens heeft men dan al het onzichtbare verkeer kunnen zien, nl. vele vormen van tele-communicatie. Deze afdeling staat onder leiding van de PTT.

Bij het snelverkeer van spoor en post en tele-verbindingen sluit aan het lichtverkeer. De KLM die zich na de oorlog zulk een toonbeeld van energie heeft betoond, zal zich op de E 55 niet onbetuigd laten, evenmin als de Amsterdamse luchthaven Schiphol. Wie zich het trieste schouwspel herinnert, dat Schiphol in 1945 bood en dat vergelijk met de huidige luchthaven, weet dat er typisch-Nederlandse energie voor nodig was om het zover te brengen. De vliegtuigindustrie, de rijksluchtvaartdienst en de jeugdluchtvaart voltooien de luchtvaartfamilie.

Op de buitenterreinen in deze eerste sfeer zal veel te zien zijn op het gebied van verkeer, electro-techniek en op die gebieden, welke tevoren in de paviljoens werden getoond. Er is gestreefd naar harmonie tussen „binnen" en „buiten", zodat men een boeiend schouwspel der de hemelkoepel wandelt. Zo komt er zwaar materiaal van de delfstofwinning, een z.g. „ja-knikker" van de olievelden bij Schonebeek en een boortoren van de Nederlandse Zoutindustrie.

REISKOSTEN

Om redenen van vereenvoudiging van de administratie en ook om de reiskosten-regeling voor het personeel wat gemakkelijker te maken, zal met ingang van 29-8-55, voorlopig op proef, de volgende regeling gelden:

1. Iedereen, die woont buiten Den Haag en rangementen (dit zijn: Voorburg - Rijswijk - Leidschendam en Wassenaar), komt in aanmerking voor deze regeling.
2. Voor iedere woonplaats is een vast bedrag voor vergoeding vastgesteld, waarvan niet kan worden afgeweken.
3. De abonneementen behoeven niet meer te worden afgestempeld, men krijgt automatisch zijn vergoeding.
4. Omdat aan de hand van het bij afdeling Arbeid bekende adres de vergoeding wordt vastgesteld, is iedereen, die reiskosten-vergoeding geniet, verplicht ervoor te zorgen, dat op af-

Wanneer in bad?

Reeds meermalen is er geklaagd over het feit, dat de baders die van ons badhuis gebruik maken en in de „tweede ronde" zitten, praktisch geen heet water meer uit de kraan krijgen.

Nu komt dit omdat men nogal kwistig met de heetwaterkraan werkt en er niet aan denkt, dat nog meer personen graag schoon naar huis gaan. Anderzijds is het niet mogelijk de capaciteit op te voeren.

Om te voorkomen, dat het personeel, dat vult en vet werk verricht, zich niet of moeilijk schoon kan wassen, zullen we, ten einde raad, de maatregel moeten treffen, het personeel van kantoren, lekenkanten en laboratoria uitsluitend van Maandag t.m. Vrijdag in ons badhuis toe te laten, waardoor de Zaterdag dus geheel voor het fabriekspersoneel wordt gereserveerd.

Los hiervan blijft zuinigheid met het hete water geboden en wij stellen ons voor bovengenoemde regel bij wijze van proef te laten ingaan in de week van 22 t.m. 27 Augustus 1955 (dus na de fabrieksvacantie).

Wij hopen, dat iedereen bovenstaande regeling zal kunnen bijlijken en begrijpen.

Badhuisdienst.

Nieuwe pauzeregeling

In de nieuwe pauzeregeling, gepubliceerd in „het VDH-tje" van 30 Juli jl., moet nog een tweetal correcties worden aangebracht.

1. De gehele Nabewerking gebruikt de lunch in de tweede pauze.
 2. In afwijking van het gepubliceerde, wordt de Gereedschapmakerij in de EERSTE PAUZE ingedeeld.
- Een en ander is gewijzigd om eventuele stagnaties in de afdelingen Draaierij en Plaatbewerking tot een minimum te beperken.
3. Als gevolg van het onder punt 2 genoemde zal Meubelmakerij, Stofzuigermontage, Zagerij en Montage-magazijn de tweede pauze blijven behouden.

deling Arbeid zijn juiste adres bekend is.

5. De reiskosten worden niet gegeven bij ziekte of ongeval; dit gebeurt als volgt: Is iemand op Maandag afwezig, dan wordt voor dezelfde week geen vergoeding gegeven; keert hij binnen een week terug, dan stelt hij zich over de gemaakte reiskosten in verhouding met de afdeling Arbeid.
- Wij hopen, dat in de praktijk zal blijken, dat deze regeling voor iedereen prettiger werkt.

Afdeling Arbeid.

NA EEN VACANTIE

Na een vacante, waarin we de gelegenheid hebben gehad, ons te ontspannen na een jaar werken, hervatten we ons werk.

Dit werk hervatten gebeurt op allerlei manieren. Er zijn er, die naast hun werk, zich ook bezinnen op het feit, hoe ze zich verder kunnen ontwikkelen.

Bij Van der Heem N.V. is daartoe een zeer prettige gelegenheid voor hen, die zich verder willen bekwalen op het talengebied. U kunt hier de volgende cursussen volgen:

- a. Nederlandse taal en Handelscorresp.;
- b. Engelse taal en Handelscorrespondentie;
- c. Engels conversatie;
- d. Engelse taal voor beginners;
- e. Engelse taal voor gevorderden;
- f. Engelse taal technisch.

Twee grote voordelen springen hier in het oog, n.l.:

1. De cursussen worden aansluitend aan de werkdag gegeven: U bent dus alleen wat later thuis en 's avonds verder vrij.
2. Het is mogelijk gebieden U deze cursussen, die lopen van September tot de fabrieksvacantie in 1956, voor de prijs van f. 4.— per maand per persoon te organiseren.

Wij hopen, dat velen van deze gelegenheid gebruik zullen maken.

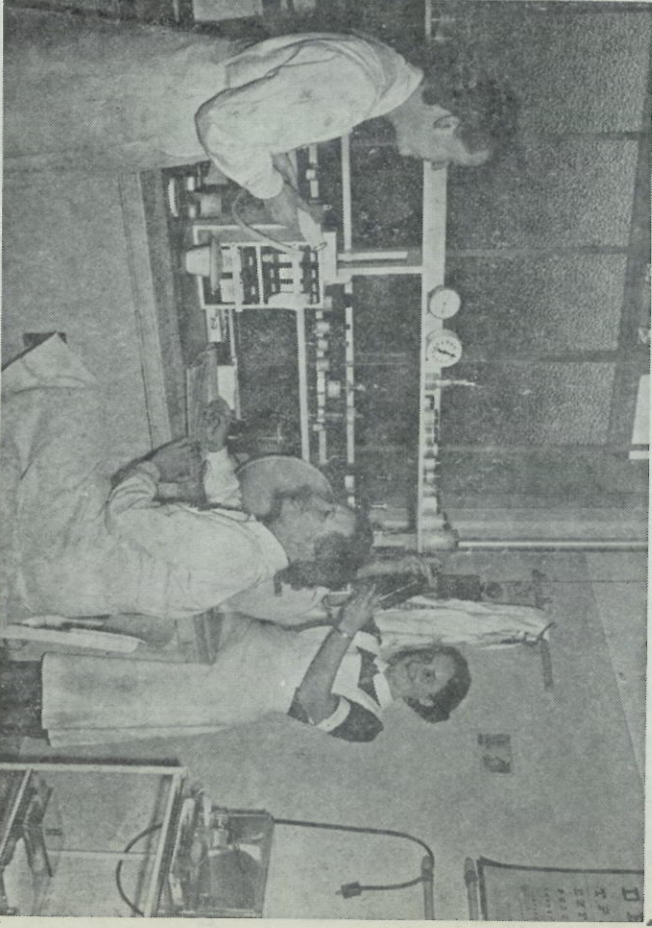
Inschrijvingen kunt U krijgen bij de heer Van Delft en zonnig bij de heer Van Leeuwen (receptie).

O.R. SPREKUR MAANWEG

23 Augustus 1955

1e pauze: de heren Haasdyk-H. Heijmans
2e pauze: de heren Vellekoop - Laurier

ROUW

(In het midden Dr. In 't Veld)

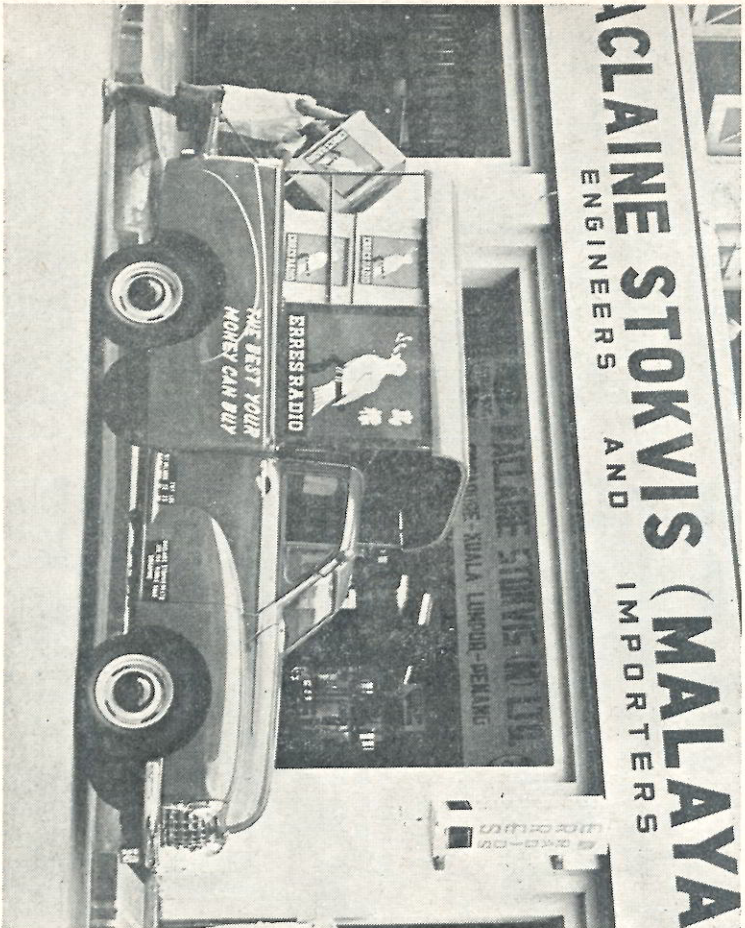
Op 2 Augustus 1955 om 17.30 uur kwam, door een noodlottig ongeval, een van mijn trouwe medewerkers, Dr. In 't Veld, om het leven.

Groot was alom de verslagenheid, omdat dit nog zo jonge leven abrupt werd afgebroken. In October 1953 kwam zij in mijn dienst en wist zich in betrekkelijk korte tijd in de Medische Dienst in te werken. Steeds stond zij voor iedereen klaar, was behulpzaam, vriendelijk en vlot van aard. Door haar bijzondere eigenschappen zal het moeilijk zijn haar opgevallen plaats te bezetten. Groot de deernis gaat uit naar de familie, in

het bijzonder naar haar moeder en man, voor wie dit verlies wel schier ondraaglijk moet zijn. Ik geloof, dat ik uit naam van ons allen spreke, als ik zeg, dat wij Onze Zuster In 't Veld dankbaar zijn voor datgene, wat zij voor de gehele gemeenschap en in het bijzonder voor de Medische Dienst gedaan heeft. Wij zullen haar nimmer kunnen vergeten; zij zal altijd in onze herinnering blijven voortleven.

Wij hebben haar Zaterdag 6 Augustus naar haar laatste rustplaats gebracht. Dat zij moge rusten in vrede.

VAN WERKUM

VAN DER HEEM in Singapore: deze voor ons zo vertrouwde woorden en de kana-riepiet is dus ook in Singapore te zien, dank zij de activiteiten van het Verkoopkan-toor Van der Heem N.V. De Chinese tekens zeggen: „Het merk van de Eres-piet".